

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 3. 8. 2005, č. j. OAM-1114/VL-07-04-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2006, č. j. 55 Az 106/2005 - 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 3. 8. 2005 neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování.

Žalobce napadl toto rozhodnutí žalobou; tu Krajský soud v Brně zamítl rozsudkem ze dne 31. 5. 2006. Zároveň žalobce poučil o tom, že proti rozsudku může podat kasační stížnost, a sdělil mu též, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupen advokátem.

Žalobce podal proti rozsudku včasnou kasační stížnost; v ní mj. požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Žalobce též navrhl, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tento návrh se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stal bezpředmětným.

Krajský soud v reakci na žádost o ustanovení zástupce vyzval žalobce k tomu, aby ve lhůtě patnácti dnů doložil soudu své majetkové poměry; to však žalobce neučinil. Krajský soud mu tedy zástupce neustanovil a usnesením ze dne 4. 10. 2006 jej vyzval k tomu, aby si ve lhůtě patnácti dnů sám zvolil advokáta a doložil, že je v řízení zastoupen. Usnesení bylo žalobci doručeno fiktivně dne 12. 10. 2006; žalobce na výzvu nereagoval ani ve stanovené lhůtě, ani později, a Krajský soud v Brně proto předložil věc dne 5. 12. 2006 Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Žalobce, který je v této věci stěžovatelem, přes výzvu soudu nedoložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; sám ovšem nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Účastníku řízení, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a u něž je to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.); k tomu však musí účastník doložit své majetkové poměry, což žalobce přes výzvu soudu neučinil. Krajský soud mu proto správně zástupce neustanovil a bylo na žalobci, zda si obstará vlastního advokáta; ani to ale neudělal.

K tomu se poznamenává, že fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který – jsou-li k tomu dány zákonné předpoklady – zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v žalobcově případě tak v den následující po uplynutí posledního dne třídní úložné lhůty začala běžet měsíční lhůta k předložení plné moci udělené advokátu, a to bez ohledu na to, že se žalobce o obsahu výzvy nedozvěděl. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastížen, a ve třech (popřípadě deseti, jde-li o zásilku určenou do vlastních rukou) dnech následujících; žádný takový důkaz však žalobce soudu nepředložil.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2006

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu